

STAR WARS®

PIMEÄ UHKA

TAMMI

TERRY BROOKS

STAR WARS™

PIMEÄ UHKA

Episodi I

TAMMI · HELSINKI

© & TM Lucasfilm Ltd.
All rights reserved
Suomenkielinen laitos: Tammi, 2021
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Englanninkielisestä alkuteoksesta *Star Wars Episode I - The Phantom Menace*
suomentanut Ilkka Äärelä.

Julkaistu ensimmäisen kerran suomeksi 1999 WSOY:n kustantamana.
Suomennos tarkistettu 2021, Tammi. Omistustekstin suomennos Viia Viitanen.

ISBN 978-952-04-3083-2
Painettu EU:ssa

*Omistettu Lisalle, Jillille, Amandalle & Alexille,
jotka varttuivat tämän tarinan kanssa
&
Hunterille,
seuraavan sukupolven ensimmäiselle*

KAUAN SITTEN KAUKAISESSA GALAKSISSA...

I

Tatooine.

Auringot paistoivat pilvettömältä siniseltä taivaalta valaen häikäisevän kirkkaan hehkun planeetan rannattomien autionaiden ylle. Polttava kuumuus kohosi väreillen tasaisesta hiekkapinnasta ja täytti vuorten massiivisten kallionseinämien ja harjanteiden väliin jäävät tyhjät tilat; vuorten, jotka olivat planeetan ainoa tunnusomainen piirre. Terävästi esiin piirtyvät monoliitit seisoivat järkähtämättä kuin vartijat kimmeltävän udun keskellä.

Kun raketireet syöksähtivät ohitse moottorit ahnaasti ulvoen, tuntui siltä kuin kuumuus ja kirkkaus olisivat räsähtäneet rikki ja itse vuoretkin vapisseet.

Anakin Skywalker kallistui päin radan mutkaa, joka vei Kerjäläisen kanjonin sisäänkäyntinä toimivan kivikaaren alta kilpailun ensimmäisellä kierroksella. Hän työnsi säätösauvoja varovaisesti eteenpäin ja antoi moottoreille hieman lisää potkua. Kiilan muotoiset raketit ärjäisivät, oikea hieman rajummin kuin vasen niin että Anakinin reki kääntyi terävästi vasempaan mutkasta. Hän suoristi reen nopeasti, lisäsi vielä tehoja ja ampaisi kaaren läpi. Irtohiekkä pölyysi hänen takanaan ja ilma täyttyi rakeisesta usvasta, joka kieppui ja pyörteili kuumuudessa. Anakin kiiti kanjoniin, paineli sormillaan säätimiä ja piti tiukasti kiinni ohjaimista.

Rakettireessä kaikki tapahtui silmänräpäyksessä. Yksi erehdys, yksi virhearvio, ja hän olisi ulkona kisasta ja pahimmassa tapauksessa kuollut. Juuri siinä piili ajamisen jännitys. Kaikki se voima ja vauhti hänen sormenpäidensä ohjauksessa, eikä yhdellekään virheelle jäänyt sijaa. Kaksi valtavaa turbiinia veti haurasta rekeä poikki hiekkatasankojen, ympäri rosoisten vuorien, pitkin hämäriä solia ja yli pyörryttävien rotkojen reitillä, joka oli täynnä mutkia ja pudotuksia, ja koko ajan oli ajettava huippunopeutta. Ohjauskaapelit yhdistivät reen moottoreihin, ja energiasitojat pitivät moottorit yhdessä. Jos jokin kolmesta osasta osuisi kiinteään esteeseen, koko rakenNELMA suistuisi maahan ja hukkuisi tulimereen. Jos jokin osa irtoaisi, lento loppuisi siihen.

Hymy levisi Anakinin nuorille kasvoille, kun hän syötti moottoreihin vielä hieman lisää tehoa.

Edessäpäin kanjoni kapeni ja varjot tiivistyivät. Anakin ohjasi kohti kirkasta viirua, josta tasanko taas alkoi, ja pysytteli lähellä maata, missä kanjoni oli leveimmillään. Korkealla olisi vaarana osua kallionseinämiin. Reggalle oli käynyt niin viime kuussa, ja ruumiinkappaleita etsittiin yhä.

Niin ei kävisi Anakinille.

Hän työnsi säätösauvoja eteen ja singahti aukosta tasangolle moottorit ärjyen.

Istuessaan reessä kädet ohjaimilla Anakin tunsi moottoreiden värinän etenevän ohjauskaapeleita pitkin ja täyttävän hänet musiikillaan. Yllään karkea haalari, ajokypärä, suojalasit ja hanskat hän oli kiilautunut niin tiukasti istuimeensa, että tunsi ilmavirran hankauksen reen pohjaa vasten. Täydessä vauhdissa hän ei koskaan ollut vain rakettireen ajaja, pelkkä lisäosa. Ei, hän oli yhtä kokonaisuuden kanssa, ja moottorit, reki ja hän olivat sidoksissa tavalla, jota hän ei osannut täysin selittää. Jokainen tärehdys, jokainen pieni sykäys, jokainen tukivarsien nytkähdys oli hänelle itsestäänselvyys, ja joka hetki hän vaistosi tarkasti kaiken mitä hänen ajokissaan tapahtui.

Se puhui hänelle omalla kielellään, äänien ja tuntemusten sekoituksella, ja vaikkei se käyttänyt sanoja, hän ymmärsi kaikesta mitä se sanoi.

Joskus, hän mietti haaveksivasti, hän aavisti mitä se aikoi sanoa jo ennen kuin se puhui.

Kiiltävä oranssin metallin välähdys ampaisi ohitse oikealta, ja Anakin näki Sebulban tuttujen halkaistun X:n muotoisten moottoreiden ottavan tulta sylkien haltuunsa johtopaikan, jonka Anakin oli saanut epätavallisen onnistuneen lähtönsä ansiosta. Anakin rypisti otsaansa tyytymättömänä sekä itseensä, koska oli antanut keskittymisensä herpaantua hetkeksi, että toiseen ajajaan. Hontelo ja vääräsäärinen Sebulba oli yhtä kiero sisältä kuin ulkoa, vaarallinen vastustaja, joka voitti usein ja nautti eniten, kun se tapahtui toisten kustannuksella. Dug oli aiheuttanut pelkästään kuluneen vuoden aikana yli kymmenen onnettomuutta muille ajajille, ja hänen silmänsä tuikkivat julmasta mielihyvystä, kun hän selosti urotekojaan Mos Espan pölyisillä kaduilla. Anakin tunsikin Sebulban hyvin ja tiesi, ettei dugin kanssa kannattanut ottaa riskejä.

Hän työnsi sauvoja yhä edemmäs, syötti tuoretta voimaa moottoreihin ja kiiti eteenpäin.

Yksi ongelma kai oli, hän mietti itsekseen katsoessaan miten välimatka Sebulban ja hänen välillä pieneni, että hän oli ihminen, tai mikä vielä pahempaa, ainoa ihminen, joka oli koskaan ajanut raketturekeä. Rakettureella ajo oli äärimmäisen taidon ja uskalluksen mittari ja Mos Espan seuratuin urheilulaji, ja sen oli uskottu olevan täysin ihmisen kykyjen ulottumattomissa. Useat käsiparit, moneen suuntaan taipuvat nivelet, varsilimät, 180 astetta kääntyvät päät ja vartalot, jotka taipuivat kuin niissä ei olisi luita ollenkaan, antoivat muille lajeille edun, johon ihmisillä ei ollut mitään vastausta. Kuuluisimmat ajajat, harvan valiojoukon huiput, olivat kummallisen muotoisia, ruumiinrakenteeltaan monimutkaisia olentoja, jotka eivät kaihtaneet mielipuolisiakaan riskejä.

Mutta vaikka Anakin Skywalkerilla ei ollut mitään näistä eduista puolellaan, se vaistonvaraisuus ja helppous, jolla hän selvisi ajamisen vaatimuksista, näytti osoittavan, ettei fyysillä puutteilla ollut mitään merkitystä. Se kummastutti kaikkia, ja ärsytti ja vihastutti jatkuvasti enemmän ennen kaikkea Sebulbaa.

Viime kuussa ovela dug oli yrittänyt suistaa Anakinin vasten kallionseinämää. Hän oli epäonnistunut vain, koska Anakin oli vaistonnut hänen tulevan takaa alapuolelta sääntöjen vastainen sahanterä ojennettuna Anakinin oikeanpuoleisen Steelton-ohjauskaapelin katkaisemiseksi, ja Anakin oli kiskaissut rekensä ylemmäs turvaan ennen kuin saha ehti tehdä tuhojaan. Pelastautuminen maksoi hänelle voiton, mutta säästi hänen henkensä. Hän oli vieläkin vihainen siitä, että oli joutunut tekemään mokoman valinnan.

Ajajat suhahtivat ikivanhojen patsaiden lomitse ja poikki areenan, joka oli rakennettu Mos Espan laitamille. He kiitivät voittajien kaaren alta, ohi hurraavien katsojien, jotka olivat ahtautuneet loputtomille penkkiriveille, ohi varikkodroidien ja varikkoasemien, ohi aitioiden, joista huttit seurasivat kisaälyhäisessä loistossaan rahvaan yläpuolelta. Keskellä olevasta tornista kaikuivat kuuluttajana toimivan kaksipäisen troigin huudot hänen kailottaessaan ajajien nimiä ja sijoituksia yleisölle. Anakin salli itsensä vilkaista ohitse vilahtavia hahmoja, jotka jäivät taakse niin äkkiä, että ne olisivat saattaneet olla pelkkiä harhanäkyjä. Hänen äitinsä Shmi oli jossain siellä murehtimassa hänen puolestaan kuten aina. Äitiä pelotti katsella hänen ajoaan, mutta äiti ei voinut sille mitään. Shmi ei koskaan sanonut niin, mutta Anakin arveli hänen uskovan, että pelkästään hänen läsnäolonsa suojeli Anakinia vaaroilta. Toistaiseksi taika oli tepsinyt. Anakin oli joutunut kahdesti onnettomuuteen eikä ollut kertaakaan päässyt edes maaliin, mutta yli puolen tusinan kisan jälkeen hän oli edelleen naarmuita. Ja hänestä oli mukavaa, että äiti oli katsomassa. Hän

sai siitä jotain merkillistä itseluottamusta, jota ei halunnut miettiä kovin tarkkaan.

Sitä paitsi, mitä valinnanvaraa Skywalkereilla asiassa oli? Anakin osallistui kilpailuihin, koska oli hyvä siinä, koska Watto tiesi, että hän oli hyvä siinä, ja koska hänen oli tehtävä kaikki, mitä Watto halusi. Se oli orjana olemisen hinta, ja Anakin Skywalker oli ollut koko ikänsä orja.

Holvikanjoni kohosi leveänä ja syvänä edessäpäin, kalliomuodostelma, joka vei suoraan Pullonkaularotkoon, mutkaiseen kapeaan väylään, jonka kautta kilpailijoiden oli lennettävä ennen kuin pääsivät rotkon takana aukeaville ylätasangoille. Sebulba kiiti niukassa johdossa matalalla maata viistäen ja yritti karistaa Anakinin kannoiltaan. Anakinin tuntumaan oli noussut takaa kolme ajajaa, jotka levittäytyivät poikki horisontin. Nopeasti vilkaistessaan Anakin tunnisti Mawhonicin, Gasganon ja Rimkarin, joka tuli hieman perässä kummallisella kuplareellään. Kaikki kolme saavuttivat häntä. Anakin aikoi lisätä tehoja, mutta tuli toisiin ajatuksiin. Rotko oli liian lähellä. Liika voima voisi olla kohtalokasta. Rotkossa oli reagointiaikaa tuskin nimeksikään. Oli parempi odottaa.

Mawhonic ja Gasgano ajattelivat nähtävästi samoin ja asetuivat Anakinin taakse heidän lähestyessään kallionseinämän aukkoa. Rimkar ei kuitenkaan tyytynyt odottamaan, vaan jyristeli Anakinin ohi vain sekunnin murto-osaa ennen kuin he syöksyivät halkeamaan ja katosivat pimeyteen.

Anakin suoristi ajokkinsa ja nousi hieman kauemmas rotkon kivikkoisesta pohjasta. Hän antoi muistinsa ja vaistonsa ohjata häntä mutkaisella reitillä. Kun hän ajoi kilpaa, kaikki ympärillä hidastui, ei nopeutunut. Asia oli toisin kuin olisi voinut luulla. Kallio ja hiekka ja varjot vilistivät ohitse kuvioiden ja muotojen mylläkkänä, mutta silti hän näki täysin selvästi. Yksityiskohdat tuntuivat hyppäävän esiin aivan kuin niitä valaisisi juuri se, minkä takia niitä olisi pitänyt olla niin vaikea erottaa. Anakinista melkein tuntui, että hän pystyisi

ohjaamaan silmät suljettuinkin, niin täydellisesti hän oli samalla aaltopituudella ympäröivien asioiden kanssa, niin täydellisen tietoinen siitä missä oli.

Hän kiiti sulavasti väylää pitkin ja näki vilauksia Rimkarin moottoreiden suuliekeistä, jotka välähtelivät kirkkaanpunaisina hämärän keskeltä. Kaukana, kaukana yläpuolella erottui kirkkaansininen taivaankaistale, joka lähetti aukkoon hauraan valonsäteen, joka menetti kirkkauttaan metri metriltä niin että Anakinin ja muiden luo ehtiessään se häidin tuskin läpäisi pimeyden. Silti Anakin oli täysin rauhallinen ja itseensä uppoutunut ohjatessaan konettaan, hän oli yhtä moottoreiden kanssa, antautunut kilpavaununsa sykkeelle ja huminalle ja sametinpehmeälle pimeydelle, joka levittäytyi hänen ympärilleen.

Kun he putkahtivat taas päivänvaloon, Anakin tuuppasi säätösauvat eteen ja ulvaisi Sebulban perään. Mawhonic ja Gasgano tulivat aivan kannoilla. Edesspäin Rimkar oli tavoittanut Sebulban ja yritti hivuttautua ohi. Riukumainen dugnosti hieman halkaistun X:n muotoisia moottoreitaan ja yritti raapaista Rimkarin rekeä. Rimkarin pyöreä ajokki väisti kuitenkin helposti. Reet jyristivät rinta rinnan ylätasangon poikki suunnaten kohti Mettan kuilua. Anakin saavutti edellä olevia ja otti kaulaa Mawhoniciin ja Gasganoon. Wattosta puhuttiin vaikka mitä – eikä useinkaan suopeaan sävyyn – mutta raket-tirekien päälle hän ainakin ymmärsi. Suuret moottorit jyrähtivät tottelevaisesti, kun Anakin syötti niihin lisää tehoja, ja hetkessä hän jo hivuttautui Sebulban halkaistun X:n rinnalle.

He olivat tasoissa tullessaan Mettan kuiluun ja sukeltaessaan suoraa päätä alas.

Jokainen ajaja tiesi, että pudotuksissa oli kerättävä riittävästi nopeutta, jotta sai etumatkaa kanssakilpailijoihin, mutta ei niin paljon, ettei rekeä ehtisi suoristaa ennen kuin se syöksyi nokka edellä pohjalla odottavaan kivikkoon. Niinpä Anakin hämääntyi hetkeksi, kun Sebulba keskeytti syöksynsä liian

aikaisin. Sitten hän tunsi Sebulban moottoreiden paineaallon osuvan rekeensä. Petollinen dug oli vain ollut keskeyttävänä syöksyn ja sen sijaan siirtynyt ylemmäs ja kiepauttanut ajokiaan, jotta moottoreiden suihku osuisi Anakiniin ja Rimkariin ja paiskaisi heidät kallionseinää vasten.

Temppu yllätti Rimkarin täysin, ja hän työnsi vaistomaisesti säätösauvat eteen ja iskeytyi suoraan päin vuorta. Reen ja moottoreiden kappaleet sinkoilivat kallionseinämästä tulimyrskyn keskeltä ja jättivät sen revittyyn pintaan pitkän mustan arven.

Anakinin olisi voinut käydä samoin ilman vaistojaan. Melkein ennen kuin tiesikään mitä teki – samalla hetkellä kun tunsi Sebulban moottoreiden suihkun osuvan rekeensä – hän kiskaisi rekensä pois päin vuoresta ja oli vähällä törmätä yllättyneeseen Sebulbaan, joka joutui väistämään välttääkseen onnettomuuden. Äkkinäisten ohjausliikkeiden takia Anakin joutui holtittomaan pyörimisliikkeeseen ja syöksyi ajokkinsa hallinnan menettäneenä taivaalle. Hän veti säätösauvoja taaksepäin, vähensi tehoja, katkaisi polttoaineen syötön suuriin moottoreihin ja katseli, miten maankamara nousi häntä vastaan hiekan ja valonheijastusten seinämänä.

Hän rysähti maahan ja joutui luita rutiuttavaan liukuun, joka katkaisi molemmat ohjauskaapelit niin että isot moottorit sinkoutuivat kumpikin omaan suuntaansa ja reki liukui ensin vasemmalle, sitten oikealle ja alkoi lopulta pyöriä ympäri. Anakin ei voinut muuta kuin ottaa käsillään tukea ja kieppua rekensä mukana hiekan ja kuumuuden sokaisemana ja ruukoilla, ettei kohdalle osuisi kallionjärkelettä. Metallin kirskui vastalauseeksi ja reki täyttyi pölystä. Jossain oikealla tanner vavahti toisen moottoreista räjähtäessä. Anakin piti käsiään sivuille ojennettuna ja pysytteli tiukasti istuimellaan höykytyksen keskellä, kun reki pyöri pyörimistään.

Lopulta pyöriminen lakkasi, ja reki jäi lojumaan maahan pahasti kallellaan. Anakin odotti hetken, kunnes irrotti turva-

vyön ja ryömi ulos. Kuumuus löi häntä vastaan ja häikäisevä auringonvalo tunkeutui suojalasiensa läpi. Yläpuolella viimeinkin rakettireki katosi siniseen taivaanrantaan moottorit ujeltaen ja pamahdellen. Ympäriin laskeutui painostava hiljaisuus.

Anakin katseli moottoreiden jäännöksiä arvioiden vahinkojen suuruutta ja korjaustöiden mittavuutta. Lopuksi hän katsoi rekeään ja irvisti. Watto ei olisi tyytyväinen.

Mutta eipä hän yleensä ollut muutenkaan.

Anakin Skywalker istuutui ja painoi selkensä vaurioitunutta rekeä vasten etsien sen varjosta vähäistä suojaa. Tatoonien kaksoisaurinkojen porotukselta. Kohta tulisi kiituri hakemaan hänet. Watto haukkuisi hänet pahanpäiväisesti. Äiti halaisi häntä ja veisi hänet kotiin. Anakin ei ollut tyytyväinen lopputulokseen, mutta ei masentunutkaan. Hän olisi voinut voittaa, jos Sebulba ei olisi petkuttanut. Hän olisi voinut voittaa helposti.

Anakin huokaisi ja työnsi kypäränsä takaraivolle.

Jonain päivänä hän vielä voittaisi monta kilpailua. Ehkä jo ensi vuonna, kun hän täyttäisi kymmenen.

KAUAN SITTEN KAUKAISESSA GALAKSISSA...

Legendaarinen Star Wars -saaga palaa ajassa taaksepäin hetkiin, joista kaikki alkoi!

Kauan sitten kuolleeksi luultu paha alkaa taas nosta päätään. Se yllättää jopa jedit, jotka vartioivat maailmojen rauhaa ja tasapainoa. Pimeyden voimat uhkaavat ottaa vallan, ja vain muinaisen jediennustuksen toteutuminen voi pelastaa galaksin.

Suojellessaan Naboon nuorta kuningatarta Amidalaa jediritari Qui-Gon Jinn ja hänen oppipoikansa Obi-Wan Kenobi kohtaavat Tatooinen karulla, hiekanpieksemällä aavikkoplaneetalla nuoren Anakin Skywalkerin, joka raataa orjuudessa vapaudesta unelmoiden. Tästä yllättävästä tapaamisesta käynnistyy planeettojen kohtaloita mullistava tapahtumasarja, josta kasvaa huikea tarina hyvän ja pahan ikuisesta taistelusta.

Kirja perustuu vuonna 1999 ensi-iltansa saaneeseen avaruusopperaelokuvaan *Tähtien sota: Episodi I – Pimeä uhka*, jonka on ohjannut ja käsikirjoittanut George Lucas.

